

воля. Дали движенията му ще бждатъ хармонични, или не, това е другъ въпросъ. Важно е, че волята въ него се е проявила. Правилно проявена воля е тази, на която движенията сж хармонични.

Какво разбрахте отъ всичко говорено тази вечеръ? (— Че всѣки свѣтъ има своя основна мѣрка, съ която опредѣля, съ която измѣрва нѣщата). Действително, когато кажемъ, че нѣкой човѣкъ е съ ограниченъ умъ, т. е. умствено ограниченъ, това значи, че той се движи въ едноизмѣрния свѣтъ, въ свѣта на линията. Запримѣръ, скжперникътъ живѣе само съ една идея, той мисли само за пари. Въ неговия умъ парата е поставена като центъръ, като точка, около която всичко друго се движи. Въ това отношение той е човѣкъ на едноизмѣрния свѣтъ. Онзи човѣкъ пъкъ, който мисли да си направи кжща, да се ожени, да си има другаръ, или другарка, да има дечица, той живѣе въ свѣта на дветѣ измѣрения, или въ двуизмѣрния свѣтъ. Дето ходи, той говори все за две лица „азъ и ти“ — той живѣе въ плоскостъта. Ще могатъ ли, като се събератъ на едно мѣсто тия двама души, да живѣятъ хармонично? Да се събератъ двама души на едно мѣсто, това значи да тръгнатъ въ нова посока. Представете си, че имате единъ дълбокъ кладенецъ, хиляда стжпала надолу. На всѣко стжпало седи по единъ човѣкъ, а въ срѣдата на кладенеца има единъ дебелъ, здравъ стълбъ. Всички хора въ кла-